

Dorința

Octavian Goga

Departa-aș vrea de-aici să vii,
În alte lumi senine,
În dimineața de Florii
Să mă cunun cu tine.

Să ne-așezăm în sat la noi,
S-avem în deal o casă,
Să fiu cel mai cuminte-n sat,
Și tu, cea mai frumoasă.

Să vie și mama la noi,
Că-i necăjită tare,
Să aibă tihn-un an ori doi,
Ori cât pământ mai are.

Acolo să trăim în munți
De cât trai avem parte,
Sătenii seara să-i adun
Și să le spun din carte:

Că sunt de neam împărătesc,
Din țara-ndepărtată,
Că tot pământul rotogol
Era al lor odată...

Și că azi oamenii-nvățați
Așteaptă să se nască
Un tânăr crai coborâtor
Din legea românească.

Copiii noștri să-i înveți
Tu: Crezul... Născătoarea...
S-ajung să-i văd cântând pe toți
În strană, sărbătoarea.

Atunce, împăcat cu rostul
Acestei lumi deșerte,
Să mor, să-mi zică satu-ntreg
Un: "Dumnezeu să-l ierte!"

Iar popii nostru-ntâmplător
Vreun oaspe-atunci să-i vie;
"Pe cine-ngropi, părinte, azi?"

POEZII ONLINE

"Pe-un om de omenie!..."